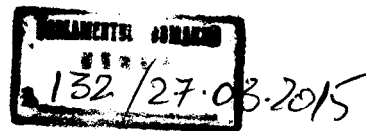
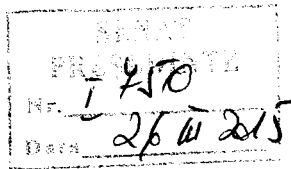

ROMÂNIA

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

București, 25 martie 2015

**Domnului Călin Popescu-Tăriceanu,
Președintele Senatului**

În temeiul articolului 77 alineatul (2) din Constituția României, republicată, formulez următoarea

CERERE DE REEXAMINARE

asupra

Legii privind modificarea și completarea Legii vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006

11/03/2015
Legea transmisă spre promulgare aduce o serie de modificări și completări Legii vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006. Intervențiile legislative adoptate în cuprinsul acestei legi, considerăm însă că sunt de natură să aducă atingere unor drepturi fundamentale prevăzute de Constituție, cum este dreptul de proprietate, să afecteze protejarea unor specii cinegetice și, în consecință, să antreneze declanșarea unei noi proceduri de infringement împotriva României. De asemenea, în opinia noastră, Legea privind modificarea și completarea Legii vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006, în forma transmisă la promulgare, ridică și probleme de ordin tehnic - legislativ, precum și de respectare a procedurii parlamentare de adoptare a legilor.

Astfel, prin modificările aduse prevederilor articolului 4 alineatul (1) din Legea nr. 407/2006 (Art. I pct. 2 din legea transmisă la promulgare) se înlătură, pentru vânători, obligația de a avea consimțământul proprietarului terenului pe care se desfășoară vânătoarea, al asociației de proprietari sau al celui mandat de aceștia în acest scop, instituindu-se, astfel, vânătorilor un drept de servitute

legală asupra terenurilor aflate în proprietatea altor persoane. Considerăm că o astfel de prevedere contravine flagrant dreptului de proprietate, consacrat de art. 44 din Constituția României, republicată. Totodată, constatăm că dreptul de proprietate, garantat de art. 44 din Constituție, republicată, este încălcat și prin introducerea, la articolul 15 din Legea nr. 407/2006 a alineatului (7²) -art. 1 pct. 18 din lege -, potrivit căruia *„Proprietarii și administratorii terenurilor cuprinse în fondurile cinegetice au obligația de a permite amplasarea gratuită a instalațiilor vânătoarești temporare, care nu afectează folosința de bază a terenurilor”*. În consecință, considerăm că modificările și completările dispozițiilor menționate anterior, dar și a celor conexe acestora afectează grav dreptul de proprietate și, prin urmare, se impune reanalizarea acestora în acord cu prevederile Constituției.

Constatăm, de asemenea că, prin modificarea Anexei 1 a Legii nr. 407/2006, perioadele de vânătoare pentru o serie de specii de păsări au fost prelungite. O asemenea reglementare contravine însă legislației europene în materie și poate conduce la declanșarea de sancțiuni pentru statul român. În acest sens, menționăm că emiterea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 102/2010 pentru modificarea și completarea Legii vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006 - prin care au fost stabilite actualele perioade de vânătoare - a fost determinată de declanșarea unei proceduri de infringement împotriva țării noastre, Comisia Europeană reținând că *„prin stabilirea unor perioade de vânătoare care nu asigură un regim complet de protecție, România nu și-a îndeplinit obligațiile prevăzute la art. 7 alin. (4) din Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice”*. Or, prelungirea perioadei de vânătoare pentru aceste specii de păsări, care, în țările vecine, membre ale Uniunii Europene, este interzisă complet - speciile respective fiind considerate un bun public de interes național și internațional – ar avea ca efect juridic, practic, revenirea la reglementarea anterioară, situație ce este susceptibilă să atragă declanșarea unei noi proceduri de infringement împotriva României. Prin urmare, ținând cont de faptul că România a transpus deja în legislația națională Directivele și Regulamentele europene în materia vânătorii și a protecției speciilor cinegetice, atât prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/2010, cât și prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 154/2008 – aceasta din urmă fiind încă în dezbateră Parlamentului -, precum și de prevederile articolului 148 alineatul (4) din Constituția României, potrivit căruia *„Parlamentul, Președintele României. Guvernul și autoritatea judecătorească garantează aducerea la îndeplinire a obligațiilor rezultate din actul aderării”*, considerăm că promulgarea Legii privind modificarea și completarea Legii vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006, în forma actuală, nu este oportună întrucât ar putea expune România unei serii de sancțiuni financiare și administrative.

Totodată, semnalăm că Legea privind modificarea și completarea Legii vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006, în forma transmisă la promulgare cuprinde 63 de modificări și completări asupra unei legi care conține numai 58 de articole. În opinia noastră, această modalitate de intervenție legislativă substanțială asupra unui act normativ contravine prevederilor art. 61 alin. (1) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, potrivit căreia „Modificarea sau completarea unui act normativ este admisă numai dacă nu se afectează concepția generală ori caracterul unitar al aceluși act sau dacă nu privește întreaga ori cea mai mare parte a reglementării în cauză; în caz contrar actul se înlocuiește cu o nouă reglementare, urmând să fie în întregime abrogat”. În acest sens, considerăm că nici sub aspectul condițiilor de elaborare a actelor normative, legea nu poate fi promulgată. De altfel, această modalitate tehnic-legislativă defectuoasă utilizată la elaborarea prezentei inițiative legislative s-a reținut și în Raportul Comisiei pentru agricultură, silvicultură și dezvoltare rurală a Senatului care, în calitate de prima Cameră competentă, a respins această lege. Din această ultimă perspectivă, considerăm că Legea privind modificarea și completarea Legii vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2007, fiind adoptată numai de către Camera Deputaților, nu respectă procedura parlamentară de adoptare a legilor și contravine jurisprudenței constante a Curții Constituționale, potrivit căreia legea este un act ce trebuie adoptat de Parlament și în conformitate cu principiul bicameralismului consacrat de prevederile art. 61 alin.(2) din Constituție, republicată.

Având în vedere necesitatea clarificării aspectelor de mai sus și ținând cont de competența legislativă exclusivă a Parlamentului, vă solicit reexaminarea Legii privind modificarea și completarea Legii vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

KLAUS – WERNER IOHANNIS